

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200825
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719200825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobkyne: Y. Y., nar. XX.X.XXXX, adresa L., M. XXXX/X, zastúpenej advokátom: JUDr. Václav Sosna, so sídlom Skalica, Námestie slobody 2, proti žalovaným: 1. BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 a 2. Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nám. 8A, substitučne zastúpenej advokátom: Mgr. Július Meszároš, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 20B, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 9Csp/124/2019-79 zo dňa 11.3.2020 - v zamietajúcom výroku I. a vo výroku V. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku I. r u š í a vo výroku V. m e n í tak, že žalobkyni priznáva voči žalovanému 2 nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietá.

II. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v bode 4.9 zmluvy o úvere č. 1062733186 zo dňa 3.9.2013 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31340890 ako veriteľom a Y. Y., nar. X.X.XXXX ako dlžníkom a Y. Y., nar. XX.X.XXXX ako spoludlžníkom je neplatná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 4.11 zmluvy o úvere č. 1062733186 zo dňa 3.9.2013 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s., IČO: 31340890 ako veriteľom a Y. Y., nar. X.X.XXXX ako dlžníkom a Y. Y., nar. XX.X.XXXX ako spoludlžníkom v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú z tejto zmluvy o úvere predložia na prerokovanie a rozhodnutie stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri spoločnosti Rozhodcovská a mediačná, a.s., so sídlom Dunajská 15 v Bratislave, IČO: 46023151, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

IV. Súd žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému 1/

V. Súd žalovanému 2/ priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyni.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že na základe zmluvy o úvere Pôžička na bývanie zo dňa 3.9.2013 (ďalej len Zmluva) poskytol žalovaný 2 ako veriteľ spotrebiteľský úver Y. Y. ako dlžníkovi a žalobkyni ako spoludlžníkovi vo výške 5.000,- Eur, ktorý sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 79,95

Eur po dobu 120 mesiacov, t.j. celkovo mali zaplatiť sumu 9.054,37 Eur. Zmluvné strany sa zároveň v zmysle bodu 4.9 Zmluvy dohodli na zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, na základe ktorých bude veriteľ oprávnený sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky pravidelnými mesačnými zrážkami zo mzdy alebo z iného príjmu vo výške splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky. Zároveň v bode 4.11 účastníci Zmluvy uzatvorili rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa všetky spory vzniknuté medzi nimi majú predložiť na prerokovanie a rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri spoločnosti Rozhodcovská a mediačná, a.s. so sídlom v Bratislave.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 1 ods. 2, § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako i ust. § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. r) ods. 5, § 524, § 550 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3, 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a napokon i s použitím § 47 ods. 1 veta prvá zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.

4. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci prvoinštančný súd vyvodil právny záver, že žaloba bola voči žalovanému 1 podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že žalobkyňa ako spoludlžníčka uzatvorila so žalovaným 2 Zmluvu, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný 2 konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalobkyňa mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať nepríjemné podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň súd predmetnú Zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Skonštatoval, že pred preskúmaním uplatňovaného nároku je súd povinný zistiť, či subjekty vystupujúce ako strany konania sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobkyňa odvodzuje svoje subjektívne práva, t.j. súd sa najprv vysporiadal s vecnou legitimitáciou strán sporu. Vecná legitimitácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že žalovaný má subjektívnu povinnosť plniť uplatnený nárok. Ak sa to v konaní nedokáže, súd návrh zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie žalovaného. V zmysle uvedeného súd skonštatoval, že žalovaný 2 nie je pasívne vecne legitimovaný, keďže žalovaný 1 sa podľa § 524 Občianskeho zákonníka ako postupník stal veriteľom namiesto žalovaného 2 ako postupcu a nadobudol pohľadávku voči žalobkyňi s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Z uvedeného dôvodu súd žalobu voči žalovanému 2 zamietol. Aj napriek skutočnosti, že v konaní súd nemal žalobkyňu preukázané postúpenie predmetnej pohľadávky na žalovaného 1, uvedené skutkové tvrdenie nebolo zo strany žalovaných popreté, z ktorého dôvodu ho súd považoval za nesporné.

5. V súvislosti s argumentáciou žalovaných spočívajúcou v absencii naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení prvoinštančný súd uviedol, že v prípade obrany spotrebiteľa proti neoprávneným zásahom vyplývajúcim zo spotrebiteľského vzťahu naliehavý právny záujem netreba preukazovať, nakoľko tento vyplýva priamo z ustanovení upravujúcich ochranu spotrebiteľa, konkrétne z ustanovenia § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Zároveň požadované určenie je spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa žalobkyňa nachádza, pretože len deklarováním vyslovenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy môže následne argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky zo mzdy (viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/304/2016 zo dňa 17.5.2017), nakoľko žalovaný 1 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 26.2.2019. Súd navyše poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa sa domáha určenia právnej skutočnosti na základe žaloby podľa § 137 písm. d/ CSP, v zmysle ktorého netreba preukazovať naliehavý právny záujem. Z uvedeného dôvodu potom nemožno vychádzať z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Cdo/31/2011 zo dňa 6.12.2011, ktorý sa zaoberal právnym záujmom ako podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ OSP (v súčasnosti podľa § 137 písm. c/ CSP).

6. Súd prvej inštancie skonštatoval, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly a na túto skutočnosť musí súd brať zreteľ. Vychádzajúc z uvedeného bol súd názoru, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to pre neurčitosť právneho úkonu. Predmetná dohoda totiž neobsahuje označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, ani výšku dohodnutých zrážok. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Zároveň predstavuje formulárovú dohodu, ktorá so žalobkyňou ako spotrebiteľom nebola individuálne dojednaná a nemala tak možnosť ovplyvniť jej obsah, pričom svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán sporu v neprospech spotrebiteľa, teda žalobkyne.

7. Vo vzťahu k zmluvnému dojednaniu upravenému v bode 4.11 Zmluvy, predmetom ktorého je rozhodcovská doložka, súd uviedol, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Ako totiž vyplýva z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III ÚS 438/2018 zo dňa 11.6.2019 pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských zmluvách sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Zároveň rozhodcovská doložka predstavuje formulárovú dohodu, ktorá so žalobkyňou nebola individuálne dojednaná, ale je súčasťou formulára a žalobkyňa ako spotrebiteľ tak nemala možnosť ovplyvniť jej obsah, z ktorého dôvodu v prípade predmetného zmluvného dojednania uvedeného v bode 4.11 Zmluvy ide podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd preto v súlade s ustanovením § 298 ods. 2 CSP vo výroku rozsudku uviedol jej znenie, nakoľko ju určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti.

8. Súd dodal, že nemožno prihladiť ani na námietku žalovaného 1 o nemožnosti zabezpečiť pohľadávku veriteľa na súde mimo konkurzného konania (uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 36OdK/385/2019-12 zo dňa 9.1.2020 bol na majetok žalobkyne vyhlásený konkurz), nakoľko v danom prípade sa neuplatňuje pohľadávka úpadcu, ale žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti časti Zmluvy, t.j. nejedná sa o súdne konanie týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu patriacemu úpadcovi, ako to upravuje ustanovenie § 47 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Na záver súd uviedol, že nevykonal dôkaz výsluchom žalobkyne, nakoľko hoci by bol medzi stranami sporu sporný mechanizmus uzavretia Zmluvy, uvedená skutočnosť nebola relevantná pre rozhodnutie vo veci.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni priznal voči žalovanému 1 ich plnú náhradu, nakoľko bola voči nemu úspešná v celom rozsahu. Zároveň však súd priznal žalovanému 2 nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, nakoľko v uvedenom nároku nebola úspešná, keďže voči nemu bola žaloba zamietnutá. Dodal, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

10. Proti tomuto rozsudku voči výroku I., ktorý súd žalobu voči žalovanému 2 zamietol a v nadväzujúcom výroku V., ktorým súd žalovanému 2 priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyni, podala prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalobkyňa, pričom uplatnila odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil v zmysle odvolania alebo aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia v I. a V. výroku podľa odvolateľky vyplýva z nesprávnej interpretácie a aplikácie právnych predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy a z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa preukázala na to, že Poštová banka, a.s., ako

dodávateľ uzatvorila so žalobkyňou ako spotrebiteľom zmluvu o úvere, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, teda Poštová banka, a.s., porušila svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky a preto mal súd žalobe vyhovieť v plnom rozsahu aj voči žalovanému 2. Podľa odvolateľky súd postupoval nesprávne a rozhodol nespravodlivo najmä tým, že nezohľadnil, že účelom spotrebiteľskej žaloby je okrem iného aj všeobecná prevencia pred používaním neprijateľných zmluvných podmienok, že Poštová banka, a.s., bola vo vzťahu k spotrebiteľovi v postavení dodávateľa a bola pôvodcom zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky, že Poštová banka, a.s., bola primárnym poruшитelom práv spotrebiteľa, že vznik sporu zavinila Poštová banka, a.s., že ona je v spotrebiteľskom spore pasívne legitimovaná ako primárny dodávateľ a pôvodca zmluvy obsahujúcej neprijateľné podmienky a že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 2.

12. K odvolaciemu dôvodu, že rozhodnutie v napadnutom rozsahu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolateľka rozvinula, že nesprávne právne posúdenie spočíva v nesprávnom posúdení otázky pasívnej vecnej legitimácie žalovaného 2, a v nesprávnej aplikácii ustanovení o náhrade trov konania.

13. Následne odvolateľka poukázala na špecifickú povahu žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, ktorá je sui generis žalobou na ochranu spotrebiteľa pred porušením povinnosti dodávateľom nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. V prípade spotrebiteľskej žaloby je dané oprávnenie spotrebiteľa žalovať toho, kto je primárnym dodávateľom spotrebiteľa v spotrebiteľskom vzťahu a pôvodcom neprijateľných zmluvných podmienok. Spotrebiteľská žaloba je založená na existencii protiprávneho konania dodávateľa voči spotrebiteľovi. Vzhľadom na špecifickú povahu tejto žaloby súd rozhodol nesprávne, keď žalobu voči Poštovej banke, a.s., ako primárnemu dodávateľovi a pôvodcovi neprijateľných zmluvných podmienok zamietol. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na judikatúru NS SR, prioritne rozhodnutie 6Cdo/27/2018, z ktorého okrem iného citovala, že žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, resp. o určenie ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP, ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa voči poruшитelovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaný 2 bol pôvodcom a autorom predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, bol primárnym dodávateľom, ktorý poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť to, že žalovaný 2 uzavrel so žalovaným 1 zmluvu o postúpení pohľadávky. Žalovaný 2 ako dodávateľ porušil svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, preto súd nemal vo vzťahu k žalovanému 2 žalobu zamietnuť.

14. Následne žalobkyňa poukázala na preventívnu funkciu žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských vzťahoch, pričom odkázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 127/2017, podľa ktorého účelom žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je pôsobiť preventívne a odstrašujúco voči dodávateľom, aby nepoužívali neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských vzťahoch. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Takáto žaloba má tiež nútiť dodávateľa k náprave tohto stavu vo forme zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom nielen vo vzťahu k individuálnemu spotrebiteľovi, ale aby upustil od jej používania vo formulárových zmluvách voči všetkým spotrebiteľom. Tým sa zároveň napriňa dosiahnutie cieľa sledovaného Smernicou zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky zo strany dodávateľov. Vzhľadom na citované závery NS SR o prevenčnom účele žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, žalobkyňa skonštatovala, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie popiera prevenčný účel takejto žaloby. Zamietnutie žaloby voči primárnemu dodávateľovi spotrebiteľa je nesprávne a nespravodlivé, popiera zmysel ochrany spotrebiteľa a nenúti dodávateľov zdržať sa protiprávneho konania.

15. V ďalšej časti odvolania sa žalobkyňa venovala pasívnej vecnej legitímácii dodávateľa v spotrebiteľských sporoch. Vyslovila názor, že žalovaný 2 je v konaní pasívne vecne legitímovaný vzhľadom na to, že sa jednalo o spotrebiteľský spor týkajúci sa neprijateľných zmluvných podmienok uplatňovaných voči spotrebiteľovi práve zo strany žalovaného 2. Preto súd rozhodol nesprávne, keď žalobu voči žalovanému 2 zamietol. Zamietnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd nesprávne interpretoval a aplikoval právne predpisy upravujúce spotrebiteľské vzťahy a nezohľadnil špecifickú povahu spotrebiteľskej zmluvy o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských vzťahoch. Súd úplne opomenul význam preventívnej funkcie žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských vzťahoch, ktorá sa musí vždy vzťahovať aj k pôvodcovi neprijateľných zmluvných podmienok. V danom prípade primárnym nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva, o ktoré sa v konaní rozhoduje, je práve žalovaný 2. Podľa hmotného práva platí, že dodávateľ má povinnosť nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto nevyhnutné, aby sa rozhodnutie vzťahovalo aj na žalovaného 2 a to bez ohľadu na to, či medzičasom došlo k postúpeniu niektorých nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 2 bol vo vzťahu k žalobkyni v postavení dodávateľa a bol pôvodcom zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky, preto je nepochybné, že rovnako ako žalovaný 1, tak aj žalovaný 2 sú pasívne vecne legitímovaní. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 a 6Cdo/27/2018, v ktorých súd konštatoval, že každý dodávateľ v spotrebiteľskom vzťahu, ktorý porušil svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky je pasívne vecne legitímovaný. V danom spore je žalovaný 2 pasívne legitímovaný aj ako subjekt, ktorý si zo zmluvy o úvere uplatňoval majetkové nároky v čase podania spotrebiteľskej žaloby žalobkyne. Keďže v tom čase vystupoval žalovaný 2 v postavení žalobcu v konaní na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2Csp/242/2017, v ktorom si uplatňoval voči žalobkyni nároky z predmetnej úverovej zmluvy, bolo nevyhnutné podať žalobu aj voči žalovanému 2 a to bez ohľadu na to, či bol alebo nebol pôvodcom neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa žalobkyne je nepochybné, že žalovaný 2 bol pasívne legitímovaný a žalobkyňa podala voči žalovanému 2 žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok dôvodne. Preto navrhla, aby odvolací súd v plnom rozsahu vyhovel žalobe aj voči žalovanému 2.

16. V ďalšej časti odvolania žalobkyňa poukázala na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 2 s tým, že súd aj v tomto smere nesprávne aplikoval ustanovenia o náhrade trov konania. Namietala, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s okolnosťami hodnými osobitného zreteľa, keď žalovanému 2 priznal náhradu trov konania napriek tomu, že bolo preukázané, že práve on bol primárnym pôvodcom neprijateľných zmluvných podmienok. Poukázala na to, že súd je povinný aplikovať ust. § 257 CSP z úradnej povinnosti. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa zdôraznila neprimeranú tvrdosť a povahu a okolnosti sporu. Podľa nej boli splnené podmienky na to, aby žalovanému 2 nebola priznaná náhrada trov konania aj napriek tomu, že voči žalovanému 2 bola žaloba zamietnutá. Žalovaný 2 bol autorom predmetnej úverovej zmluvy, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, teda svojím aktívnym konaním spôsobil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok voči ktorým bola žalobkyňa ako spotrebiteľ nútená sa brániť. Za týchto okolností rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania v prospech žalovaného 2 sa javí ako nespravodlivé a neprimerane tvrdé, ale aj rozporné s dobrými mravmi. Nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 2 bude mať preventívny charakter spočívajúci v tom, že pôvodní dodávateľia sa nezbavia zodpovednosti za neprimerané zmluvné podmienky obyčajným postúpením práv a povinností zo zmluvy. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd žalovanému 2 žiadnu náhradu trov konania nepriznal a aby žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2.

17. V závere odvolania žalobkyňa vysvetlila svoj názor, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci tým, že v napadnutom rozsahu súd rozsudok náležite neodôvodnil, keď iba v stručnom odôvodnení sa dostatočne nezaoberal všetkými dôležitými aspektmi podanej spotrebiteľskej žaloby. Podľa žalobkyne odôvodnenie vyznieva nepresvedčivo. Z odôvodnenia nevyplýva, ktoré skutkové a právne závery boli pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvej a piatej výrokovej časti rozhodujúce a prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol. Z odôvodnenia tiež nevyplýva, prečo súd neprihliadol na špecifické okolnosti prejednávaného prípadu. Podľa odvolateľky súd sa odôvodnením napadnutého rozhodnutia dostatočne nevysporiadal so skutočnosťou, že vznik sporu zapríčinil žalovaný 2, pretože bol pôvodcom neprijateľných zmluvných podmienok a že žalovaný 2 porušil povinnosť nepoužívať v zmluvách neprijateľné zmluvné podmienky. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia žiadnym spôsobom nezaoberal ani otázkou nepriznania náhrady trov konania žalovanému

2 z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré mal súd skúmať z úradnej povinnosti. Podľa odvolateľky z uvedených dôvodov je napadnutý rozsudok v 1. a 5. výroku nepreskúmateľný.

18. Ostatné strany odvolanie nepodali.

19. Žalovaný 2 vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu žalobkyne, podanom prostredníctvom svojho advokáta, navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a žalovanému 2 priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa žalovaného 2 súd prvej inštancie vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a na takto zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu. Súd rozhodnutie aj náležite odôvodnil a preto žalovaný 2 považuje predmetný rozsudok za vecne správny. S otázkou vecnej legitímácie žalovaného 2 sa správne súd prvej inštancie vysporiadal v ods. 15 odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď vyvodil, že žalovaný 2 nie je nositeľom pasívnej vecnej legitímácie, keď predmetnú pohľadávku postúpil na žalovaného 1 ako postupcu. Pasívna vecná legitímácia na strane žalovaného 2 pritom nebola daná už v čase podania žaloby, nakoľko žalobkyňa ešte pred jej podaním bola o postúpení pohľadávky informovaná. Pri postúpení pohľadávky dochádza k trvalej zmene veriteľa bez toho, aby sa súčasne zmenil obsah doterajšieho záväzkového vzťahu. Postupník nastupuje do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu, ktoré tento v celom rozsahu stráca. Samotné postúpenie nespočíva len v jednoduchom prevode pohľadávky, ale práve v zmene záväzku spôsobujúcej zmenu v osobe oprávneného veriteľa. Postupník ako nový veriteľ nadobúda spolu s postúpenou pohľadávkou aj legitímáciu na jej uplatnenie a vymoženie cestou súdu. Postúpením vzniká nový právny vzťah v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1 uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol všetky práva a povinnosti žalovaného 2 ako postupcu z postupovanej pohľadávky, vrátane príslušenstva a všetkých práv, ktoré sú s ňou spojené, ktorým krokom na žalovaného 1 prešla tiež pasívna vecná legitímácia v dotknutej právnej veci. Postúpenie pohľadávky pritom žalovaní oznámili žalobkyňi ešte pred podaním žaloby.

20. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní napadla aj výrok V. o náhrade trov konania žalovanému 2, takýto výrok žalovaný 2 považuje za zákonný, nakoľko je v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP a náhrada trov konania bola priznaná podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný 2 poprel názor žalobkyne o rozpore s dobrými mravmi v prípade priznania náhrady trov konania žalovanému 2. Zamietnutie žaloby voči žalovanému 2 nemôže v nijakom prípade založiť u neho neprímeraný prospech. Žalobkyňa pred podaním žaloby vedela o postúpení pohľadávky na žalovaného 1 a napriek tomu ako stranu sporu označila aj žalovaného 2, preto v prípade neúspechu voči nemu má niesť ako následok povinnosť náhrady trov konania. Žalovaný 2 nevidí žiaden dôvod na aplikáciu § 257 CSP, nakoľko v súdnej veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Za existujúceho skutkového stavu nie je možné hovoriť ani o neprímeranej tvrdosti. Žalovaný 2 preto odvolaciemu súdu navrhol, aby bol rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdený a žalovanému 2 priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

21. Žalobkyňa prostredníctvom svojho advokáta predložila k doručenému vyjadreniu žalovaného 2 písomné vyjadrenie, v ktorom vyslovila svoj nesúhlas s jeho obsahom s tým, že vyjadrenie je založené na úvahách, ktoré sú v podstatnom rozsahu zavádzajúce alebo neopodstatnené. Žalovaný 2 vychádzal z nesprávnych skutkových a právnych predpokladov a nevyjadril sa k podstate odvolacích argumentov žalobkyne. Žalovaný 2 opomenul, že predmetný spor je spotrebiteľským sporom, že jeho predmetom je určenie neprijateľných zmluvných podmienok a nie peňažné plnenie a pasívna legitímácia žalovaného 2 nie je závislá od vlastníctva pohľadávky.

22. K nesprávnosti argumentácie žalovaného 2 zdôraznila, že predmetom sporu nebola samotná pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a napriek tomu žalovaný 2 uvádza argumentáciu, ktorá by zodpovedala sporu o plnenie. Žalovaný 2 vo vyjadrení argumentuje iba komentárom k § 488 a § 524 Občianskeho zákonníka. Táto argumentácia je však vzhľadom na špecifickú povahu uplatnenej spotrebiteľskej žaloby irelevantná, keďže primárnou funkciou žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je zamedzenie zneužívania postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. Cieľom rozhodnutia je následné zamedzenie uvádzania a používania takýchto podmienok dodávateľom. Žalovaný 2 sa vo svojom vyjadrení nijako nezaoberal vymenovanými odvolacími dôvodmi, ktoré žalobkyňa v odvolaní uviedla.

23. Podľa žalobkyne v spotrebiteľskom spore o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve je vždy daná pasívna legitímácia pôvodcu neprijateľných zmluvných podmienok. V tejto súvislosti opätovne odkázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo 127/2017 a 6Cdo 27/2018 s tým, že každý dodávateľ v spotrebiteľskom vzťahu, ktorý poruší svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky je pasívne vecne legitimovaný, inak by prevenčný účel takejto žaloby bol popretý. Žalovaný 2 sa vo svojom vyjadrení s touto argumentáciou žalobkyne žiadnym spôsobom nevysporiadal, najmä opomenul, že v danom prípade sa nejedná o spor o plnenie, ale o spotrebiteľský spor o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Pasívna legitímácia žalovaného 2 ako pôvodcu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve je vzhľadom na uvedené podľa žalobkyne daná.

24. Pokiaľ ide o neúspešnosť žalovaného 2 v spore, žalobkyňa zdôraznila, že predkladateľom a pôvodcom v predmetnej spotrebiteľskej zmluve bol žalovaný 2, ktorý porušil svoje zákonné povinnosti a následne uplatňoval neprijateľné zmluvné podmienky. Z toho vyplýva nepochybný záver o neúspešnosti žalovaného 2 v tomto spore. Podľa § 255 ods. 1 CSP je potom potrebné, aby bol aj žalovaný 2 zaviazaný nahradiť žalobkyňu trovy predmetného konania.

25. V závere vyjadrenia žalobkyňa uviedla, že vyjadrenie žalovaného 2 neobsahuje žiadne skutkové alebo právne argumenty, ktoré by opodstatňovali záver žalovaným tvrdenej nedôvodnosti podaného odvolania žalobkyne, odvolanie je dôvodné v plnom rozsahu. Žiadala, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil v zmysle podaného odvolania alebo v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

26. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

27. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zamietajúceho výroku zrušiť (§ 399 CSP) a vo výroku V. o náhrade trov konania zmeniť (§ 388 CSP) tak, že žalobkyňu bude priznaná plná náhrada trov konania aj voči žalovanému 2.

28. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným odvolacími dôvodmi uplatnenými žalobkyňou, bolo posúdiť správnosť právnych záverov súdu prvej inštancie o tom, že v danej veci nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného 2, čo viedlo k zamietnutiu žaloby voči nemu výrokom I. preskúmaného rozsudku a nadväzne tiež správnosť právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe priznania náhrady trov konania žalovanému 2 vo výroku V., ako aj posúdenie, či preskúmaný rozsudok v napadnutom rozsahu trpí vadou konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to konkrétne nedostatočným odôvodnením v zmysle § 220 ods. 2, prípadne aj ods. 3 CSP. Určovacie výroky II. a III., ktorými súd určil neplatnosť predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky, ako ani výrok IV. o náhrade trov konania voči žalovanému I, neboli napadnuté žiadnou zo strán, nadobudli vo vzťahu k žalovanému 1 právoplatnosť a preto nepodliehali odvolaciemu prieskumu.

29. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu), alebo pasívnej (na strane žalovaného) je imanentou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Vecnou sa legitímáciou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom

subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalobca je teda aktívne vecne legitimovaný vtedy, ak mu skutočne patrí nárok, ktorý uplatňuje a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný vtedy, keď má skutočne povinnosť, ktorej plnenia sa žalobca na ňom domáha. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti a vedie k zamietnutiu žaloby.

30. Základnou právnou otázkou, ktorú bolo potrebné v danom spore vyriešiť bolo, či v spore o určenie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve je pasívne legitimovaný dodávateľ - veriteľ aj potom, keď už predmetnú pohľadávku postúpil na postupníka.

31. V zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému a podľa ods. 2 tohto ustanovenia s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

33. Postúpenie pohľadávky v zmysle cit. § 524 OZ spočíva v tom, že na základe písomnej zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom - postupcom a treťou osobou - postupníkom postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov vzťahu. Postupca stráca postúpenú pohľadávku aj s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, postupník nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a ktorého obsah môže tvoriť značný objem práva a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu zostáva naďalej postupca. Základným účinkom postúpenia pohľadávky je teda singulárna sukcesia postupníka do subjektívnych práv, ktoré sú predmetom postúpenia a viažu sa na pohľadávku. Zmena osoby veriteľa sa nedotýka právneho vzťahu, ktorý zostáva nezmenený, zmení sa len osoba veriteľa. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení.

34. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych a teoretických východísk, postúpením pohľadávky v zmysle § 524 OZ dochádza k prevodu iba tých práv postupcu na plnenie voči dlžníkovi, ktoré sú predmetom postúpenia, včítane práv spojených, nejde o univerzálnu ale len o singulárnu sukcesiu. K prevodu pôvodného zmluvného vzťahu ako celku nedochádza a účastníkom pôvodného obligačného vzťahu zostáva naďalej pôvodný veriteľ - postupca, v danom prípade Poštová banka, a.s., teda žalovaný 2.

35. Nadväzne aj v zmysle cit. ust. § 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákon umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa ochrany svojho práva na súde výslovne voči ich porušiteľovi, čo je v danom prípade takisto žalovaný 2 - Poštová banka, a.s.

36. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom nutné uzavrieť, že napriek tomu, že predmetná pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy bola medzičasom postúpená z pôvodného veriteľa (postupcu) žalovaného 2 na aktuálneho veriteľa (postupníka) žalovaného 1, nositeľom hmotnej zodpovednosti, o ktorú v tomto konaní ide, je potom subjekt vystupujúci v spotrebiteľskej zmluve ako dodávateľ - veriteľ, v danom prípade žalovaný 2, ktorý je tak v tomto spore pasívne vecne legitimovaný. Porušiteľom noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa bol práve žalovaný 2, ktorý ako dodávateľ bol subjektom povinnosti nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky aj pôvodcom predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá podľa už právoplatných záverov súdu prvej inštancie neprijateľné zmluvné podmienky obsahuje. Odvolací súd sa v tomto závere s názorom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2 v tomto spore nestotožnil, keď súd prvej inštancie otázku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2 nesprávne právne posúdil.

37. Keďže s poukazom na vyššie uvedené závery, žalovaný 2 bol v predmetnom spore pasívne vecne legitímovaný a nebol preto dôvod, aby bola žaloba voči nemu výrokom I. preskúmaného rozsudku zamietnutá, odvolací súd, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených žalobkyňou, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku I., ktorým bola žaloba voči žalovanému 2 zamietnutá, s použitím ust. § 389 ods. 1 CSP analogicky, zrušil. Súdom prvej inštancie vyhlásený rozsudok vo výrokoch II. a III. sa tak bude vzťahovať na oboch účastníkov na strane žalovaných, teda aj na žalovaného 2 - Poštovú banku, a.s.

38. V dôsledku zmeny rozhodnutia prvoinštančného súdu v uvedenom rozsahu, bolo potrebné tiež rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie medzi žalobkyňou a žalovaným 2.

39. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

40. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. V tomto súdnom konaní bola napokon plne úspešná žalobkyňa, v dôsledku čoho jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešným žalovanému 1 aj žalovanému 2. Odvolací súd preto v zmysle § 388 CSP zmenil aj napadnutý a závislý výrok V. preskúmaného rozsudku tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému 2. nárok na náhradu trov konania, ako prvoinštančného, tak i odvolacieho, v plnom rozsahu.

43. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).